

Oddfríður Haraldsen: Eg var os bláoygður, at eg væntaði, at okkurt gott kom burturúr

Tá lykilin ikki passaði, visti eg, at nú var mín tíð úti

Vit gingu øll somul í einum saligum íløgurúsi. Tað, ein fekk, skuldu allir hava. Tað var sum við mótaðklæðum. Einaferð gingu allir stjórar og brettu sær á, at nú skuldu teir hava skiljímaskinu, uttan at vita, hvat teir skuldu brúka tær til. Tað komu einar 15 til landið, men tær flestu blivu ongantíð pakkaðar upp. Vit, sum royndu at muta í-móti, vórðu kallaðir tvørir og reaktionerir, og vit sluppu slett ikki at tosa uppi.

ÁKI BERTHOLDSEN

– Eg eri óluksálaga spentur uppá. Hvat fer at henda.
– Tí tað er heilt skiligt, at okkurt má henda og tað skjótt. Hevði eg bara verið yngri...

Oddfríður Haraldsen er gamal í garði í føroyska vinnulívinum. Hann er farin at nærkast aldrinum, tá ið nógv onnur hugsa um at leggja frá sær. Men hóast 66 ára gamalur, er neistin ikki slóknaður, og enn hevur hann livandi áhuga í tí, sum fer fram.

Oddfríður Haraldsen hevur verið vinnulívsmaður alt sitt lív. Hann er næstan borin til vinnulívi, sum hann sigur, og tað eru fáir tættir í vinnulívinum í Fuglafjørði, og har um vegir, har ið hann ikki hevur havt ein finger við í spelinum. Hann hevði ísvirkni í Fuglafjørði, var reiðari á Olav Halga, og øðrum skipum við.

Óg nú fuglfríðingur hava vent eygni eftir pelagiskum fiski, er hann eisini uppi.

Vit hittu hann í gjármorgunin, á sjálvum 66 ára føðingardegnum, á bókasavninum í Fuglafjørði. Tí tað passar hann eisini, tí ið á stendur.

Vit hava tosað við Oddfríð Haraldsen um tað, sum rørist í føroyska samfelagnum í løtuni, um Fiskavirking, um Framtaksgrunnin, um hví, tað gekst so illa, um teir ungu vinnulívsmenninir, sum komu fram og um fiskin, sum fer óvirkur av landinum.

Var ov mælskur

Oddfríða dæmar er ørkymlaður av gongdini seinastu tíðina.

– Í løtuni ganga øll og biða eftir hvørjum øðrum.
– Eingin torir í holt við nakað sum helst. Hetta kann ikki halda fram leingi afturat.

Men støðan hevur eisini gjørt ørkymlað hann.

– Tá ið sóknast var eftir vágafúsum kapitali, vóru tað beinanvegin 50 milliónir, sum bjóðaðu seg fram. Tvs, at pengar eru í landinum.

Tað um er hent síðani, gjørdi hann kløkkar og ivaman, tí tað var tað, bankin sóknadist eftir pengum fyri at avhenda virkni.

– Men nú pengarnir vóru klárir, vildi bankin ikki kortini. Og tað er ógvuliga ringt hjá mær at fylgja við longur. Eg veit ikki, hvat tað er, bankin vil.

– Eg havi í hvussu so er loyvi at hugsa, at bankin er yvirhøvdur ikki sinnaður at selja virkni, men vil hava framtaksloysnina ígjøgnum.

– Vit skunnu sjálvandi tosa um prísir. Men eg haldi, at tilbóðið frá vinnulívsbólkinum er ein góð loysn, og eg haldi, at prisurin var á heilt góðari leið.

Oddfríður Haraldsen sigur, at sjálvandi høvdu trupulleikar stungið seg upp aftaná tá ið tað skuldi gerast av, hvørji virki skuldu verið opin, og, hvørji ikki.

– Eg haldi, at talsmaðurin hjá vinnulívsbólkinum var ov mælskur, tá ið hann kunngjórði, at bara so og so nógv virki skuldu vera opin.

– Eg haldi, at hann fór fór langt. Tí tað var beinanvegin at fólk klárvaknaðu og søgdu, at hetta var bara fiskavirking umaftur.

– Vit vita ikki, um ikki onkur kundi stungið seg upp við pengum og einum góðum hugskotið og tað er so sjálvsagt, at tey fáa eitt virki at dríva.

Oddfríður Haraldsen sigur, at hann hevur frætt, at í summum bygðum eru tað fleiri bólkir, sum eru áhugaðir í ymsum virkjum.

Og eg haldi ikki, at at tað hevði so trupult at „stýrt“ virkni út aftur, og at tað

kundi gingið mest sum av sær sjálvum.

Men at seta nøvn á virkni frammanundan, hevur skapt óneyðugar trupulleikar.

– Hinvegin verða vinnulívs menn kring alt landið, nærmast ræddir við teimum øgiliga ES-krøvunum, sum kosta so og so nógv milliónir.

Oddfríður heldur, at tað var so púra náttúrligt, at Framtaksgrunnurin tá kom uppi og hjálpti til við figging at lúka tey krøvini og til at lúka ymisk teknisk krøv. Tað heldur hann eisini, at Framtaksgrunnurin hevði gjørt.

Hann heldur, at tá kundu virkni verðið útvegað fyri ein prís, sum ikki var ræðandi á nakran hátt og sum kundi gjørt tað møguligt hjá virkjum at latið hægri prís og at havt pengar til nýløgur, heldur enn at alt varð etið upp í rentum.

Oddfríður Haraldsen er ikki samdur við teimum, sum halda, at Framtaksgrunnurin er so harður og trupul at hava við at gera, sum hann verður lagdur undir.

– Okkara royndir av Framtaksgrunninum er sera góðar.

– Hann hevur skotið nógvan pening í Bergfrost í Fuglafjørði og teir eru ógvuliga positivir menn, at hava við at gera. Tað er eingin grund at brúka Framtaksgrunnin sum ræðumynd fyri tað, at teir vilja hava umboð í nevndina í feløgum, teir seta pengar í. Tað er ikki annað enn náttúrligt, og eigur ikki at verða tikið negativt, tí endamálið hjá okkum okkum øllum somul er, at fáa fyrirkoma at ganga.

Annars skilir Oddfríður ikki ES krøvini og hann heldur, at tey verða bara sett okkum fyrir at trýsta okkum uppi ES.

– Tann, sum hevur sæð

Eg var øgiliga spentur uppá Fiskavirking, tí eg var so bláoygður at vænta, at okkurt gott fór at spyrjast burturúr. Tað var ikki fyrr enn eg knappliga ein dagin stóð uttanfyri hurðina og fekk ikki lykilin at passa, at veruleikin gekk upp fyri mær. At eg var liðugur, at mín tí var úti, ella stutt og greitt: At eg var liðugur sum poppsangari.

standin á týskum og fronskum, fyrri ikki at tala um standin á enskum virkjum veit, at vit eru nógv fremri til reinføri og tilfíkt í allar flestu forum. So eg skilji